

BISKUPOVA BOŽIĆNA ČESTITKA

MILOSTI PUNA = KRIŽEVA PUNA

Po svetom Luki (1,26-38): Nazaret u proljeću. Proljeće u cvatu. Oko 25. ožujka u Proljeće naše kršćanske ere Glasnik Dobre vijesti Anđeo Gospodnji Gabrijel pojavi se u kući mlade Djevice Marije Nazarećanke. Onako spontano i srdačno. Kao da je kućno čeljade. Oči u oči. Oglasi se s porukom: *Milostipuna! Gospodin s tobom!* Ne čudi se ona pozdravu *Gospodin s tobom*, jer sličnih ima u Starom Zavjetu. A *Milostipuna* - prvi put. Bilo je u pojedinim osobama Božje milosti, naklonosti, ljubavi, ali djelomično, a ne ovako: *Milostipuna*. Po čemu *Milostipuna*? Ona se smete i stade razmišljati odakle taj pozdrav? Izakovoj Rebeki? - Nije. Samuelovoj majci Ani? - Nije. Ne znam. Anđeo će njoj: *Milostipuna* po začecu Djeteta - Sina Božjega - Isusa = Spasitelja - koji je pun Milosti i Istine. Velik. Sin Svevišnjega. Prijestolje Davidovo. Dom Jakovljevi. Uvijeke. Kraljevstvo bez kraja. Marija radosna na te riječi, ali se ipak ne snalazi.

Govoriš o Djetetu, Anđele Gospodnji, a ne govoriš o ocu. Zar ima djeteta bez oca? A zaručnik Josip nije muž? Samo zaručnik. Štoviše, zajedno odlučili po nadahnuću Božjem živjeti čisto i prečisto, kao brat i sestra. Nitko ne zna do li njih dvoje. I Bog koji je primio njihov zavjet.

Kako će to biti? - Našla si Milost u Boga. Duh Sveti silazi na te. Sila će te Svevišnjega osjeniti. Čedo Sveto. Sin Božji. Zato si *Milostipuna*. I Anđeo otiđe od nje, a da nije odveć jasno riješio pitanje zaručništva. I kada se pokaže da je Marija „trudna“, a oni „zaručnici“, i to odvojeno žive, ta će zaručnica po starozavjetnom zakonu morati biti kamenovana kao nevjerna Bogu.

Po svetom Mateju (1,18-21): Betlehem zimi. Zima ledena. Oko 25. prosinca naše Ere: „Njegova majka Marija, zaručena s Josipom, prije nego će se sastati, nađe se trudna po Duhu Svetom“, a da to nije znao zaručnik Josip. Djevica začeti i roditi sina, zvati će se Emanuel: S-nama-Bog? Kada se Marija, nakon tri mjeseca odsutnosti, vratila u Nazaret iz Ain Karima od rođakinje Elizabete, već su se i na njoj mogli primijećivati znakovi trudnoće.

Josip u krizi. Glavom mu se motaju razne misli, a srcem strahovi: *prvo*, razvrgnuti zaruke u sinagogi, znači izvrnuti je sramoti i kamenovanju; *drugo*, zadržati je kao zaručnicu potom ženu, znači uzeti tuđe dijete i posvojiti ga i tako živjeti s „nevjernom“ ženom; *treće*, potajno je otpustiti, ona osta bez života, a ja bez zaručnice i žene. O, Adonaje! O, Sabaote! Prosvijetli! Dok je on to kombinirao i molio, a nikako na pravu izaći, javi mu se onaj isti Anđeo Gospodnji i reče mu: „Josipe, sine Davidov, ne boj se uzeti k sebi Mariju, ženu svoju. Što je u njoj začeto, doista je od Duha Svetoga“. Rađa Sina. Isusa - Spasitelja. Spašava narod svoj od grijeha njegovih.

Milosti puna znači križeva puna, kojima Bog prokušava Marijinu volju, slobodu, predanost, poslušnost, poniznost. Križ u služenju Elizabeti i Zahariji. Križ u povratku u Nazaret gdje počinje priča kako je uzorna Djevica – trudna. Križ u zbuđenosti što će Josip poduzeti. Križ Augustova dekreta: svaki muškarac u svoj rodni grad na popis. Križ u Betlehemu gdje ih nitko ne prima u kuću. Križ u štali gdje rađa Sina Božjega. Bože, ove nedostojnosti, šapuću. A Bog sve tako nagodio da nema druge. Križ koji mladoj Rodilji stari Šimun u Hramu navješćuje da će joj ljuti mač probosti srce. Kao da do sada nije bilo ljutih mačeva. Milosti puna – križeva puna. Ali križeva spasonosnih, spasotvornih. Bog križeve pretvara u životne plusove, u uspjehe, u pobjede, u uvjerenje da se s pomoću križa gradi život, novi svijet.

Svima vjernima – kleru, redovništvu i bogoljubnu puku - na dobro došao Božić – Sveto Porođenje Isusovo! I sa svim križevima, seljenjem iz Nazareta u Betlehem, odlaskom u tuđi Egipat, pred bedemom ljudskoga zatvaranja vrata. Spasenje dolazi od Boga, a ne od ljudi. Ljudi trebaju spasenja. Svi do jednoga! Prihvatimo spasenje iz Božje ruke s Njegovim milostima i križevima!

✠ Ratko Perić, biskup